

21 Δεκεμβρίου, 1990

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

1. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,
2. ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 975/90).

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Ενδιάμεσο ένδικο δικονομικό διάβημα σε προσφυγή για διάταγμα του Δικαστηρίου με το οποίο να αναστέλλεται απόφαση της Ε.Δ.Υ. για παράταση της διαθεσιμότητας του αιτητή για περίοδο τριών μηνών — Εφαρμοστέες αρχές.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διαθεσιμότητα δημοσίου υπαλλήλου κατά τη διάρκεια διεξαγωγής αστυνομικής έρευνας με σκοπό την ποινική δίωξή του — Το Δικαστήριο δεν υπεισέρχεται στην εξέταση της ουσίας της προσφυγής για ακύρωση της διαθεσιμότητας.

10

Ο αιτητής, διευθυντής του Τμήματος Οδικών Μεταφορών, Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων, τέθηκε από την Ε.Δ.Υ. σε διαθεσιμότητα κατά τη διάρκεια ανακρίσεων σχετικά με τη διάπραξη ορισμένων ποινικών αδικημάτων από δημόσιο λειτουργό. Στις 6.11.90 όταν έληγε η περίοδος της διαθεσιμότητάς του, η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε να την παρατείνει για άλλους τρεις μήνες. Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. προσβάλλεται με την προσφυγή, ενώ με την κρινόμενη αίτηση επιδιώκεται η αναστολή της ισχύος της μέχρις εκδικάσεως της προσφυγής.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο αποδέχτηκε την αίτηση και αποφάνθηκε ότι:

20

1. Το Άρθρο 85(1) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990

προνοεί ότι η περίοδος κατά την οποία μπορεί υπάλληλος να τεθεί σε διαθεσιμότητα είναι τρεις μήνες. Η περίοδος αυτή μπορεί να παραταθεί για άλλους τρεις μήνες μόνο εφόσο συντρέχει σοβαρός λόγος.

5

2. Τα γεγονότα που αναφέρονται στην επιστολή του γενικού διευθυντή προς την Ε.Δ.Υ. ημερ. 30.10.90 - όπου υποβάλλεται και η πρόταση για παράταση της διαθεσιμότητας του αιτητή για άλλους τρεις μήνες- μεταξύ των οποίων ήταν και η εκτίμηση της Αστυνομίας ότι ο αιτητής θα προσαχθεί ενώπιον του Δικαστηρίου γύρω στα τέλη Νοεμβρίου 1990, δεν ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα.

10

Η αίτηση γίνεται αποδεκτή με έξοδα.

15

Αναφερόμενη υπόθεση:

Κροκίδου και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1857.

20 **Αίτηση.**

Αίτηση σε προσφυγή για διάταγμα αναστολής της ισχύος της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, ημερ. 6.11.90, σύμφωνα με την οποία παρατείνεται η διαθεσιμότητα του αιτητή για περίοδο τριών μηνών.

25

Π. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Μ. Τσαγγαρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

30

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.:

35 **ΚΡΙΝΟΜΕΝΟ ΖΗΤΗΜΑ:**

Ενδιάμεσο ένδικο διάβημα σε προσφυγή για διάταγμα του Δικαστηρίου με το οποίο να αναστέλλεται η ισχύς της απόφασης της Ε.Δ.Υ., ημερ. 6.11.90, σύμφωνα με την οποία παρατείνεται η διαθεσιμότητα του αιτητή για περίοδο 3 μηνών.

40

ΑΔΙΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ:

Ο αιτητής είναι ο Διευθυντής του Τμήματος Οδικών Μετα-

φορών, Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων. Στις 4.8.90 συνελήφθη από την αστυνομία για τη διευκόλυνση ανακρίσεων της σχετικά με υποθέσεις συνωμοσίας για προώθηση νομίμων σκοπών με παράνομα μέσα, δόλου και κατάχρηση εμπιστοσύνης από δημόσιο λειτουργό, κατάχρηση εξουσίας και εξασφάλιση πιστοποιητικού εγγραφής μηχανοκινήτων οχημάτων με ψευδή στοιχεία. Βάσει δικαστικών διαταγμάτων ο αιτητής παρέμεινε υπό κράτηση για αρκετές ημέρες. 5

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων διαβίβασε στις 6.8.90 στην Επιτροπή αντίγραφο επιστολής του Αναπληρωτή Αρχηγού Αστυνομίας, στην οποία εκθέτονταν τα πιο πάνω γεγονότα, και προέβαινε σε πρόταση να τεθεί ο αιτητής σε διαθεσιμότητα. Η Επιτροπή αφού εξήτασε τα ενώπιόν της στοιχεία στις 7.8.90, έκρινε, σύμφωνα με το άρθρο 85(1) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, πως ήταν προς το δημόσιο συμφέρον να τεθεί ο αιτητής σε διαθεσιμότητα, ενώ διαρκούσαν οι αστυνομικές έρευνες. 10 15

Στις 29.10.90 με επιστολή της προς το γενικό διευθυντή η Επιτροπή αναφέρθηκε στη διαθεσιμότητα του αιτητή, η περίοδος της οποίας έληγε στις 6.11.90 και ζητούσε να πληροφορηθεί κατά πόσο υποστηριζόταν η παράτασή της. 20

Ο Γενικός Διευθυντής, σε ανταπόκριση στο πιο πάνω διάβημα της Επιτροπής, έστειλε σ' αυτή δύο επιστολές, ημερομηνίας 30.10.90 και 2.11.90 αντίστοιχα, προτείνοντας την παράταση της διαθεσιμότητας του αιτητή για άλλους 3 μήνες. 25

Οι δικηγόροι του αιτητή υπέβαλαν την 1.11.90 γραπτές παραστάσεις εναντίον της τυχόν ανανέωσης της διαθεσιμότητάς του. Η Επιτροπή όμως στη συνεδρίασή της, στις 6.11.90, έκρινε πως έπρεπε να παραταθεί για άλλους 3 μήνες η διαθεσιμότητα του αιτητή. Είναι αυτή η απόφαση που προσβάλλεται με την προσφυγή, ενώ με την κρινόμενη αίτηση επιδιώκεται η αναστολή ισχύος της μέχρι εκδικάσεως της προσφυγής. 30 35

Οι αρχές και νομολογία που εφαρμόζονται στο κρινόμενο δικονομικό διάβημα συζητήθηκαν και αναλύθηκαν σε πολλές αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου και πρόσφατα από την Ολομέλειά του στην υπόθεση *Ελπίδα Κροκίδου κ.ά. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1857. 40

Ο δικηγόρος του αιτητή εισηγήθηκε πως η επίδικη απόφαση

είναι έκδηλα παράνομη και γι' αυτό δικαιολογείται η έκδοση του αιτουμένου διατάγματος αναστολής της. Υποστηρίζοντας την εισήγησή του έκαμε αναφορά στις διατάξεις του άρθρου 85, και ιδιαίτερα της επιφύλαξης σε αυτό, τονίζοντας πως από τα

5 ενώπιον της Επιτροπής στοιχεία δεν αποδεικνύεται ότι συντρέχει σοβαρός λόγος παράτασης της διαθεσιμότητας του αιτητή για άλλους 3 μήνες, απαραίτητη προϋπόθεση όταν παρατείνεται για δεύτερη και τελευταία φορά για τρεις μήνες η διαθεσιμότητα δημόσιου υπαλλήλου.

10

Το άρθρο 85(1) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 έχει ως εξής:

15

"Αν διαταχθεί έρευνα πειθαρχικού παραπτώματος, δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (β) του άρθρου 81, εναντίον κάποιου υπαλλήλου ή με την έναρξη αστυνομικής έρευνας με σκοπό την ποινική δίωξη εναντίον του, η Επιτροπή μπορεί, αν το δημόσιο συμφέρον το απαιτεί, να θέσει σε διαθεσιμότητα τον υπάλληλο κατά τη διάρκεια της έρευνας.

20

Νοείται ότι η διάρκεια της διαθεσιμότητας στην οποία τίθεται ο υπάλληλος κατά τη διάρκεια της έρευνας δεν μπορεί να υπερβεί τους τρεις μήνες, μπορεί όμως να παραταθεί, αν συντρέχει σοβαρός λόγος, για άλλους τρεις μήνες."

25

Σημειώνω ότι οι πρόνοιες του άρθρου αυτού διαφέρουν ριζικά από αυτές του άρθρου 84 του καταργηθέντος Νόμου. Μια από αυτές τις διαφορές είναι ότι καθορίζεται, με τις ισχύουσες τώρα διατάξεις, σε τρεις μήνες η χρονική περίοδος κατά την

30 οποία δημόσιος υπάλληλος μπορεί να τεθεί σε διαθεσιμότητα. Η περίοδος δε αυτή μπορεί να παραταθεί για άλλους 3 μήνες μόνο και εφόσο συντρέχει σοβαρός λόγος γι' αυτή την παράταση, όπως ρητά προβλέπεται στην επιφύλαξη του άρθρου 85.

35

Τα αναντίλεκτα γεγονότα της υπόθεσης, όπως θα τα συνοψίσω πιο κάτω, επιβεβαιώνουν πράγματι πως η επιτροπή ενεργούσε καταδήλως παράνομα όταν παρέτεινε τη διαθεσιμότητα του αιτητή.

40

Στην επιστολή του Γενικού Διευθυντή προς την Επιτροπή, ημερομηνίας 30.10.90, όπου υποβάλλεται και η πρόταση για την παράταση της διαθεσιμότητας του αιτητή για άλλους 3 μήνες, αναφέρονται και τα εξής: (δες παράρτημα 5 στην ένσταση).

"Οι πιο πάνω έχουν κατηγορηθεί γραπτώς και σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της Αστυνομίας, υπολογίζεται ότι θα προσαχθούν ενώπιον του Δικαστηρίου γύρω στα τέλη Νοεμβρίου 1990" (Οι υπογραμμίσεις δικές μου)

5

Στις 2.11.90, και για την παραπέρα υποστήριξη της πρότασης για παράταση της διαθεσιμότητας του αιτητή, και σε συνέχεια της επιστολής του της 30.10.90, ο Γενικός Διευθυντής αναφέρει: (δες παράρτημα 6 στην ένσταση)

10

"Η παράταση της διαθεσιμότητας των εν λόγω υπαλλήλων για άλλους 3 μήνες είναι αναγκαία γιατί τυχόν επάνοδος τους στην υπηρεσία στο παρόν στάδιο ενδεχομένως να επηρεάσει την όλη γενική διαδικασία και ειδικότερον τις καταθέσεις των μαρτύρων στις υποθέσεις αυτές." (Οι υπογραμμίσεις δικές μου).

15

Οι παραστάσεις των δικηγόρων του αιτητή προς την Επιτροπή συνίσταντο στα εξής: Η Αστυνομία όχι μόνο δεν κατηγορησε τον αιτητή αλλά ούτε καν κατάθεση δεν κλήθηκε να δώσει, μολονότι είχε παραμείνει υπό κράτηση για αρκετές ημέρες μετά τη σύλληψή του.

20

Ο ισχυρισμός αυτός, που προβάλλει ο αιτητής στην ένορκη δήλωσή του, και που έθεσε ενώπιον της Επιτροπής, δεν αντικρούεται από οποιοδήποτε όργανο της διοίκησης, αλλά ούτε και αμφισβητήθηκε ενώπιόν μου με οποιαδήποτε έστω δήλωση. Ουσιαστικά επιβεβαιώθηκε.

25

Αυτά που αναφέρει επομένως ο Γενικός Διευθυντής στην επιστολή του στις 30.10.90, και που υπογραμμίζω πιο πάνω, δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

30

Το κρίσιμο ερώτημα που τίθεται για την Επιτροπή, ήταν κατά πόσο η έναρξη της αστυνομικής έρευνας, με σκοπό την ποινική δίωξη εναντίον του αιτητή, συνεχιζόταν, δεδομένου ότι άρχισε τον Αύγουστο 1990. Ενώπιόν της υπήρχε το αδιαμφισβήτητο στοιχείο, που έθεσε ο αιτητής, ότι δηλαδή μετά από πολυήμερη κράτησή του αφέθηκε ελεύθερος χωρίς να κατηγορηθεί αλλά μίτε και να κληθεί να δώσει οποιαδήποτε κατάθεση. Βέβαια, όταν η Επιτροπή ελάμβανε την κρινόμενη απόφαση στις 7.11.90, είχε ενώπιόν της την πιο πάνω επιστολή του Γενικού Διευθυντή, στην οποία αναφέρεται περαιτέρω πως ο αιτητής αναμενόταν να προσαχθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τα τέλη Νοεμβρίου 1990. Παρατηρώ ότι βρισκό-

35

40

μαστε στο δεύτερο μισό Δεκεμβρίου και καμιά υπόθεση δεν έχει καταχωρηθεί στο Δικαστήριο εναντίον του αιτητή.

- 5 Είναι γνωστή η αρχή της νομολογίας πως το Δικαστήριο όταν κρίνει τέτοιας φύσεως διάβημα, που χαρακτηρίζεται ως εξαιρετικό, αποφεύγει να υπεισέλθει στην ουσία της προσφυγής. Τα ιδιαίτερα όμως περιστατικά της κρινόμενης αίτησης αναπόφευκτα οδήγησαν σε κάποια αναφορά στην ουσία του ζητήματος.
- 10 Το απλό ερώτημα που ετίθετο ενώπιον της Επιτροπής θα διευκρινιζόταν από την αρμόδια αρχή που ανέλαβε τις ανακρίσεις εις βάρος του αιτητή, δηλαδή την αστυνομία. Η Επιτροπή, λαμβάνοντας την επίδικη απόφαση δεν προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση των γεγονότων ή πλημμελή αξιολόγησή τους· απλά η αρχή που πρότεινε τη διαθεσιμότητα του αιτητή έθεσε ενώπιόν της
- 15 στοιχεία που δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα. Για τους πιο πάνω λόγους η αίτηση γίνεται αποδεκτή. Η απόφαση της Επιτροπής, ημερ. 7.11.90, αναστέλλεται μέχρι εκδίκασεως της προσφυγής. Επιδικάζονται και τα έξοδα στον αιτητή που θα
- 20 υπολογίσει ο Πρωτοκολλητής.

Η αίτηση γίνεται αποδεκτή με έξοδα.